

22. februar 2021

Sagsnr.: 18/01613 (32768)

THEL

AFGØRELSE FRA MILJØ- OG FØDEVAREKLAGENÆVNET

IKKE MEDHOLD i klage over afgørelse om delvis afslag på slutudbetaling af tilskud under ordningen investeringer på fiskefartøj i Ringkøbing-Skjern Kommune

Miljø- og Fødevareklagenævnet har truffet afgørelse efter § 11, nr. 10, jf. § 6, stk. 2, i bekendtgørelse nr. 50 af 13. januar 2016 om tilskud til investeringer på fiskefartøjer, jf. § 11 a, stk. 1, i lov om Hav- og Fiskerifonden.¹

Miljø- og Fødevareklagenævnet giver ikke medhold i klagen over NaturErhvervstyrelsens (nu Fiskeristyrelsen) afgørelse af 5. september 2016 om delvis afslag på slutudbetaling af tilskud under ordningen investeringer på fiskefartøj på A1 , 6960 Hvide Sande.

Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse er endelig og kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. § 17 i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet.²

Afgørelsen er truffet af formanden på nævnets vegne, jf. § 8 i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

**MILJØ- OG
FØDEVAREKLAGENÆVNET**

Toldboden 2

8800 Viborg

Tlf. 72 40 56 00

CVR-nr. 37795526

EAN-nr. 5798000026070

nh@naevneneshus.dk

www.naevneneshus.dk

¹ Bekendtgørelse nr. 19 af 4. januar 2017 af lov om Hav- og Fiskerifonden.

² Lov nr. 1715 af 27. december 2016 om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

1. Klagen til Miljø- og Fødevareklagenævnet

Afgørelsen er den 30. september 2016 påklaget til Klagecenter for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri af tilsagnshaver, der er repræsenteret ved konsulent.

Klager har navnlig anført, at

- der ikke er tale om, at projektet er igangsat før projektperiodens start, idet monteringen først fandt sted medio marts 2016, og
- den første rate blev betalt i overensstemmelse med tilbuddets betalingsplan, fordi producenten ikke ville afsætte tid i kalenderen til installation m.v., såfremt der ikke var betalt.

Klagepunkterne er nærmere uddybet i afsnit 2.2.

2. Sagens oplysninger

2.1 Den påklagede afgørelse

Den 8. februar 2016 har Fiskeristyrelsen fremsendt kvittering for klagers ansøgning af 1. februar 2016 om tilsagn om tilskud til slushicemaskine. Styrelsen har i den forbindelse anført, at klager kan begynde projektet, hvilket betyder, at klager kan afholde og betale udgifter i projektet for egen regning og risiko.

Klager har den 25. april 2016 modtaget tilsagn om tilskud til investering i en slushicemaskine. Tilsagnsgrundlaget er 709.000,00 kr., hvilket med et tilskudssats på 40 % svarer til et tilsagn på 283.600,00 kr. Ifølge tilsagnet, er projektperioden fra den 8. februar 2016 til to år fra tilsagnsbrevets dato. Det fremgår af tilsagnets punkt 4.4., at Fiskeristyrelsen udbetaler tilskud på baggrund af klagers opgørelse over tilskudsberettigede projektudgifter, som klager har afholdt og betalt inden for projektperioden. Endvidere fremgår det, at en udgift er "afholdt", når der bliver udstedt en faktura, hvorfor fakturaens dato skal ligge inden for projektperioden.

Den 4. juli 2016 har klager fremsendt slutudbetalingsanmodning og anmodet om udbetaling af 283.600,00 kr. Som bilag til betalingsanmodningen har klager bl.a. vedlagt faktura nr. 1350 af 22. januar 2016 på 119.000,00 kr., som med tilskudssatsen på 40 % svarer til et tilskud på 47.600,00 kr. Endvidere har klager fremsendt betalingsdokumentation, hvoraf fremgår, at fakturaen er betalt den 26. januar 2016.

Den 5. september 2016 har Fiskeristyrelsen truffet afgørelse om udbetaling af 236.000,00 kr. i tilskud til klagers projekt.

Fiskeristyrelsen har anført, at udgifter på 47.600,00 kr. af de anmodede 283.600,00 kr., ikke er støtteberettigede. Styrelsen har begrundet afslaget med, at faktura nr. 1350 med udgifter på 119.000,00 kr. er dateret den 22. januar 2016. Ifølge styrelsen er udgiften således faktureret før styrelsens kvitteringsbrev af 8. februar 2016, hvorfor udgiften ikke er støtteberettiget.

Styrelsen har henvist til § 6, stk. 2, i bekendtgørelse om tilskud til investeringer på fiskefartøjer.

2.2 Klagers indhold

Klager har indledningsvis oplyst, at klager havde anmodet om tilbud til projektet så tidligt som muligt for at indpasse installationen af slushicemaskinen i den større ombygning af fartøjet. Ifølge klager blev den første rate betalt i overensstemmelse med tilbuddets betalingsplan, fordi producenten ikke ville afsætte tid i kalenderen til installation m.v., såfremt der ikke var betalt. Der er efter klagers opfattelse ikke tale om, at projektet blev igangsat før projektperiodens start den 1. februar 2016, idet monteringen først fandt sted medio marts 2016. Der er ifølge klager alene tale om, at betalingen ikke blev slettet, selvom Fiskeristyrelsen ændrede ansøgningstidspunktet fra den 4. januar 2016 til den 1. februar 2016.

Herudover har klager anført, at klager, ud over de tilskudsberettigede fakturaer, har haft udgifter på 62.000,00 kr. til projektet, hvilket fremgik af de med slutudbetalingen indsendte fakturaer. Endvidere har klager betalt en ekstra regning på 167.579,00 kr. vedrørende tilretninger på slushicemaskinen. De to regninger på i alt 229,579,00 kr. er betalt inden for datoerne i tilsagnet om tilskud, hvorfor disse ifølge klager også burde være tilskudsberettigede.

2.3 Fiskeristyrelsens bemærkninger til klagen

Den 3. maj 2017 har Fiskeristyrelsen oversendt sagen til Miljø- og Fødevareklagenævnet med bemærkninger til klagen.

Fiskeristyrelsen har indledningsvis anført, at klager ikke kan have en berettiget forventning om at kunne påbegynde projektet hverken den 4. januar 2016 eller den 1. februar 2016. Styrelsen har henvist til, at en ansøger ikke kan kræve tilskud for udgifter, der er afholdt, før ansøgeren har modtaget Fiskeristyrelsens kvitteringsbrev, jf. § 6, stk. 2, i bekendtgørelse nr. 50 af 13. januar 2016. Da styrelsen har givet tilladelse til at iværksætte projektet for egen regning den 8. februar 2016, er udgiften, som er betalt den 26. januar 2016, betalt uden for projektperioden og derfor, ifølge styrelsen, ikke tilskudsberettiget. Styrelsen har endvidere henvist til afsnit 13 i vejledning om tilskud til investeringer på fiskefartøjer, 2016, hvor det fremgår, at styrelsen ikke giver tilskud til udgifter, der er afholdt eller betalt, inden styrelsen har givet tilladelse til at iværksætte projektet. Efter styrelsens opfattelse er det således uden betydning, at det indbetalte beløb er et reservationsgebyr eller en aconto-indbetaling, idet alle betalinger, som er foretaget, inden iværksættelsestilladelsen er givet, ikke er tilskudsberettiget.

Herefter har Fiskeristyrelsen oplyst, at den i klagen nævnet faktura på 62.000,00 kr. ikke fremgik af slutudbetalingsanmodningen eller de indsendte bilag. Udgiften er ifølge styrelsen ikke specificeret i budgettet og er derfor ikke tilskudsberettiget, jf. bekendtgørelsens § 11, nr. 16. Endvidere

har styrelsen anført, at klager ikke har anmodet om ændring af tilsagnet, jf. bekendtgørelsens § 14.

Endelig har Fiskeristyrelsen gjort opmærksom på, at styrelsen ved en fejl har henvist til den forkerte bekendtgørelse i tilsagnet. Endvidere har styrelsen ved en fejl ikke angivet bekendtgørelsesnummer i afgørelsen af 5. september 2016. Styrelsen har oplyst, at den korrekte bekendtgørelse, som der skulle være henvist til, er bekendtgørelse nr. 50 af 13. januar 2016.

3. Miljø- og Fødevareklagenævnets bemærkninger og afgørelse

3.1 Miljø- og Fødevareklagenævnets prøvelse

Det fremgår af § 11, stk. 1, i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet, at nævnet kan begrænse sin prøvelse af en afgørelse til de forhold, der er klaget over. Det fremgår dog af forarbejderne til bestemmelsen,³ at nævnet har mulighed for og efter omstændighederne pligt til at inddrage andre forhold end det, der er klaget over, f.eks. spørgsmålet om overholdelse af gældende EU-ret eller grundlæggende forvaltningsretlige grundsætninger.

Miljø- og Fødevareklagenævnet har i denne klagesag fundet anledning til at behandle følgende forhold:

- 1) Forvaltningslovens krav om begrundelse
- 2) Støtteberettigelsen af faktura nr. 1350

Efter nævnets vurdering er der ikke med klagen i øvrigt fremkommet forhold, der kan føre til ændringer af Fiskeristyrelsens afgørelse.

3.2 Miljø- og Fødevareklagenævnets bemærkninger

3.2.1 Ad 1) Forvaltningslovens krav om begrundelse

Det følger af forvaltningslovens § 22,⁴ at en afgørelse, når den meddeles skriftligt, skal være ledsaget af en begrundelse, medmindre afgørelsen fuldt ud giver den pågældende part medhold. Begrundelsen skal indeholde en henvisning til de retsregler, afgørelsen er truffet efter, jf. forvaltningslovens § 24, stk. 1, 1. pkt. Det betyder, at henvisningen skal være entydig og specifik med en nøjagtig henvisning til nr. og dato i Lovtidende og præcis henvisning til paragraf, stykke, punktum, litra osv.

For at en begrundelsesmangel kan medføre, at en afgørelse er ugyldig, kræves, at manglen er konkret væsentlig, samt at der ikke er momenter, som med styrke taler for at opretholde afgørelsen trods manglerne.

Miljø- og Fødevareklagenævnet finder, at Fiskeristyrelsens afgørelse af 5. september 2016 ikke opfylder forvaltningslovens krav om begrundelse.

³ Jf. bemærkningerne til § 11 i forslag L44 til Lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet (FT 2016-17).

⁴ Bekendtgørelse nr. 433 af 22. april 2014 af forvaltningsloven.

Miljø- og Fødevareklagenævnet har vurderet, at der ikke tilstrækkeligt præcist er henvist til de retsregler, afgørelsen er truffet efter. Nævnet har ved vurderingen lagt vægt på, at Fiskeristyrelsen, som hjemmel for at faktura nr. 1350 ikke er tilskudsberettiget, har henvist til § 6, stk. 2, i bekendtgørelse om tilskud til investeringer på fiskefartøjer.

Det forhold, at Fiskeristyrelsen efterfølgende i indstillingsbrevet af 3. maj 2017 har angivet den korrekte bekendtgørelse, kan ikke i sig selv føre til et andet resultatet. Nævnet henviser her til, at den korrekte hjemmel, herunder henvisning til nr. og dato, skal angives i selve afgørelsen, jf. forvaltningslovens § 24, stk. 1, 1. pkt.

Miljø- og Fødevareklagenævnet finder imidlertid, at Fiskeristyrelsens grundelsesmangel ikke er konkret væsentlig for sagen. Nævnet har i den sammenhæng vurderet, at afgørelsens resultat ikke er blevet påvirket af manglen, og at den mangelfulde hjemmelshenvisning ikke har påvirket klagers forståelse af afgørelsen.

3.2.2 Ad 2) Støtteberettigelsen af faktura nr. 1350

Det fremgår af § 6, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 50 af 13. januar 2016, at ansøgninger om tilsagn om tilskud indsendes fra den 1. februar 2016 og skal være modtaget senest den 1. december 2016.

Af bekendtgørelsens § 6, stk. 2, fremgår, at Fiskeristyrelsen kvitterer for ansøgningens modtagelse og i forbindelse hermed kan give tilladelse til, at projektet eller investeringen igangsættes for egen regning og risiko.

Det fremgår af bekendtgørelsens § 16, stk. 1, at udbetaling af tilskud sker på baggrund af tilsagnshavers opgørelse over betalte tilskudsberettigede udgifter. Anmodning om udbetaling af tilskud skal vedlægges opgørelse over tilskudsberettigede udgifter, alle udgiftsbilag, dokumentation for betaling og slutrapport.

Det fremgår af bekendtgørelsens § 11, nr. 10, at de tilskudsberettigede udgifter ikke kan omfatte udgifter, som tilsagnshaver har afholdt, inden Fiskeristyrelsen har givet tilladelse til at iværksætte projektet eller investeringen.

Af bekendtgørelsens § 11, nr. 16, fremgår, at de tilskudsberettigede udgifter ikke kan omfatte udgifter, der ikke er specificeret i budgettet.

Miljø- og Fødevareklagenævnet finder, at projektudgifterne i henhold til faktura nr. 1350 ikke er tilskudsberettigede.

Ved afgørelsen har Miljø- og Fødevareklagenævnet lagt vægt på, at faktura nr. 1350 er udstedt den 22. januar 2016. Nævnet har desuden lagt vægt på, at klager ifølge betalingsanmodningen har betalt faktura nr. 1350 den 26. januar 2016. Nævnet har herefter lagt vægt på, at klager først den 8. februar

2016 har modtaget kvittering for klagers ansøgning og således kan igangsætte projektet for egen regning og risiko, jf. bekendtgørelsens § 6, stk. 2. Nævnet konstaterer hermed, at klager har afholdt og betalt udgifterne i henhold til faktura nr. 1350, inden Fiskeristyrelsen har givet tilladelse til at iværksætte projektet. Dermed finder nævnet, at projektudgifterne i faktura nr. 1350 ikke er tilskudsberettigede, jf. bekendtgørelsens § 11, nr. 10.

Det forhold, at klager har betalt regningen for at sikre, at producenten afsatte tid til installationen, kan ikke føre til et andet resultat. Miljø- og Fødevareklagenævnet har her inddraget det forhold, at der ikke er hjemmel i bestemmelserne for tilsagnsordningen til at fravige kravet i bekendtgørelsens § 11, nr. 10. Dette betyder også, at det er uden betydning for tilskudsberettigelsen, at monteringen først fandt sted medio marts 2016.

Miljø- og Fødevareklagenævnet har endvidere vurderet, at de af klager nævnte regninger på i alt 229,579,00 kr. ikke er støtteberettigede. Nævnet har ved afgørelsen lagt vægt på, at disse budgetposter ikke er specificeret i tilsagnsbudgettet. Nævnet har også lagt vægt på, at udgifterne ikke indgik i klagers opgørelse over betalte tilskudsberettigede udgifter. Dermed finder nævnet, at udgifterne ikke er støtteberettigede, jf. bekendtgørelsens § 11, nr. 16, og § 16, stk. 1.

3.3 Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse

Miljø- og Fødevareklagenævnet giver ikke medhold i klagen over Natur-Erhvervstyrelsens (nu Fiskeristyrelsen) afgørelse af 5. september 2016 om delvis afslag på slutudbetaling af tilskud under ordningen investeringer på fiskefartøj på A1 , 6960 Hvide Sande.